

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 5C/37/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8612204863
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivo Parada
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2013:8612204863.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudca JUDr. Ivo Parada, v právnej veci žalobcu Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, proti žalovanej J. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. S. XXX/X, XXX XX G., za účasti vedľajších účastníkov 1) Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník a 2) Združenie na podporu práv spotrebiteľov, občianske združenie, Seberínho 9, 821 03 Bratislava, IČO: 42 264 979, o zaplatenie 308,59 eura s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 164,59 eura s 9 % úrokom z omeškania ročne od 11.12.2010 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

Žalobca a žalovaná n e m a j ú právo na náhradu trov konania.

Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi v 1. rade náhradu trov konania v sume 87,88 eura do rúk jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vedľajšiemu účastníkovi v 2. rade n e p r i z n á v a náhradu trov konania a žalobca n e m á právo na ich náhradu.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 308,59 eura s prísl.

Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 1.7.2002 uzavrel so žalovanou Zmluvu č. B0356474, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky. V zmysle predmetnej zmluvy žalobca vypožičal žalovanej SIM kartu, ktorá umožňuje žalovanej využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom. SIM karte bolo priradené účastnícke telefónne číslo XXXXXXXXXX. V snahe predísť procesnej neistote pri posudzovaní svojho nároku z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody, v časti zmluvnej pokuty vo výške 200 eur s tým, že ustanovenie Dodatku, v ktorom je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie, bolo v inom súdnom konaní označené ako neprijateľná zmluvná podmienka rozsudkom KS Prešov sp. zn. 6Co/91/2011 a v súlade s ust. § 53a Občianskeho zákonníka je tak žalobca ako dodávateľ služby povinný zdržať sa používania takejto podmienky a v kontexte s ust. čl. 3 bod 3.7 Dodatku sa žalobca týmto návrhom na začatie

konania v súlade s vyššie uvedeným domáha nároku vo výške škody voči žalovanej, ktorá vznikla žalobcovi za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie zn. Sony Ericsson C510, a to vo výške 144 eur. Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, t.z. predstavuje škodu žalobcu, ktorú žalovaná žalobcovi spôsobila tým, že získala mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom Dodatku sa zaviazala používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušila svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Uvedená zmluvná pokuta mala ako občianskoprávny inštitút v zmysle Dodatku plniť funkciu paušalizovanej náhrady škody v prípade porušenia Zmluvy, ktorá by žalobcovi prípadne mohla vzniknúť tým, že žalobca si svoje povinnosti poskytnúť zvýhodnené služby a mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za akciovú cenu splnil, avšak žalovaná si svoju základnú povinnosť (t.j. zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti a riadne a včas uhrádzať svoje splatné záväzky) nespĺnila. Zmluvná pokuta nebola dojednaná zo strany žalobcu s úmyslom privodiť žalovanej neprimerané podmienky za trvania zmluvného vzťahu ani pre prípad, keď dôjde k porušeniu povinnosti žalovanej a ani sebe zabezpečiť neprimeraný majetkový prospech. Zmluvná pokuta mala byť preventívnym a uhradovacím nástrojom pre prípad porušenia základného zmluvného záväzku žalovanej. Po právoplatnosti vyššie uvedeného rozsudku žalobca ustanovenia Zmluvy (konkrétne Dodatku), ktoré mu súdne rozhodnutie vytýkalo, dal do súladu so zákonom a týmto súdnym rozhodnutím. Žalovaná v Dodatku v čl. 3 bod 3.7 vyhlásila, že si je vedomá, že mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie je jej predávané za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.3 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa žalovaná zaviazala užívať služby po dobu dohodnutú v Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že žalobcovi vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia). Okrem škody za akciový telefón/telekomunikačné zariadenie žalobcovi vznikli ďalšie škody zo zvýhodnených cien služieb počas viazanosti, nákladov za predajný proces, akceptačný a aktivačný proces, SIM-kartu a vyhradenú kapacitu prevádzkovej siete, ktorá si vyžaduje na rozšírenie kapacity investície a údržbu prevádzky, pričom tieto ďalšie škody si žalobca neuplatňuje z dôvodu náročnosti dokazovania. Z dôvodu náročnosti dokazovania iných škôd odlišných od škody za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie boli v minulosti dohadované paušalizované zmluvné pokuty. Výpočet spôsobenej skutočnej škody, ktorú žalovaná spôsobila žalobcovi, je nasledovný: akciová cena 1 euro, predajná cena 145 eur, uplatnená škoda/výsledná suma 144 eur. Žalovaná riadne a včas nezaplatila cenu poskytnutých služieb vo výške 164,59 eura vyfakturovaných v období 16.7.2010-16.10.2010. Žalobca pokusom o pokonávku zo dňa 26.11.2010 oznámil žalovanej sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie, vyzval ju na ich úradu v dodatočnej lehote. Žalovaná na pokus o pokonávku nereagovala žiadnou ani čiastočnou úhradou pohľadávky. Žalobca si uplatňuje úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy v súlade so Všeobecnými podmienkami Článok 11, bod 11.14, a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t.j. od 11.12.2010. Žalovaná túto sumu žalobcovi doposiaľ nezaplatila.

Zo zmluvy zo dňa 1.7.2012 č. B0356474, uzavretej medzi účastníkmi, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné zmluvné podmienky, je zrejmé, že žalobca vypožičal žalovanej SIM kartu, ktorá umožňuje žalovanej využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom. SIM karte bolo priradené účastnícke telefónne číslo XXXXXXXXXX. Žalobca pri uzavretí Dodatku k Zmluve odpredal žalovanej mobilný telefón zn. Sony Ericsson C510 za kúpnu cenu 1 euro.

Z výpisov faktúr žalobcu je zrejmé, že žalovaná nezaplatila za poskytované služby zo strany žalobcu za obdobie 16.7.2010-16.10.2010 sumu 164,59 eura.

Z pokusu o pokonávku žalobcu zo dňa 26.11.2010 je zrejmé, že žalobca ukončil platnosť zmluvy.

Podľa Článku 4, bodu 4.4a) VP spoločnosť Orange Slovensko je oprávnená odstúpiť od zmluvy, ak účastník nezaplatil splatnú cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni jej splatnosti.

Podľa § 51 Občianskeho zákonníka účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobca dňa 1.7.2002 uzavrel so žalovanou Zmluvu č. B0356474, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky. V zmysle predmetnej zmluvy žalobca vypožičal žalovanej SIM kartu, ktorá umožňuje žalovanej využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom. SIM karte bolo priradené účastnícke telefónne číslo XXXXXXXXXX. Žalobca pri uzavretí Dodatku k Zmluve odpredal žalovanej mobilný telefón zn. Sony Ericsson C510 za kúpnu cenu 1 euro. Žalovaná riadne a včas nezaplatila cenu poskytnutých služieb za obdobie 16.7.2010-16.10.2010 v sume 164,59 eura. Žalovaná túto sumu žalobcovi doposiaľ nezaplatila. Z uvedených dôvodov súd, čo sa týka zaplataenia istiny v sume 164,59 eura, žalobe vyhovel.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len nariadenia vlády) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa článku 11, bod 11.14 VP v prípade, ak platná právna úprava stanoví vyššie úroky z omeškania, ako sú dohodnuté v tomto bode, má spoločnosť Orange Slovensko nárok na úroky z omeškania v takejto zákonnej výške.

Žalobca si uplatnil proti žalovanej okrem istiny aj úrok z omeškania vo výške 9 % ročne od 11.12.2010 do zaplataenia. Žalobca požiadal o plnenie žalovanú listom zo dňa 26.11.2010, v ktorom ju vyzval na plnenie najneskôr do 10.12.2010. Žalovaná svoj dlh žalobcovi doposiaľ nezaplatila, a preto je od 11.12.2010 v omeškaní. Z uvedených dôvodov súd, čo sa týka príslušenstva pohľadávky ohľadne sumy 164,59 eura, žalobe vyhovel.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradíť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Čo sa týka uplatňovanej náhrady škody vo výške 144 eur s prísl., súd sa stotožnil s názorom právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, že v prvom rade žalobca sám porušil zákon a to ustanovenie § 4 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. tretia veta, podľa ktorej predávajúci nesmie viazať predaj výrobkov alebo poskytovať služby (ďalej len „viazanie predaja“) na predaj iného výrobku alebo na poskytnutie služby. Vedľajší účastník si je vedomý aj ustanovenia § 4 ods. 3 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z., podľa ktorého za viazanie predaja sa nepovažuje, ak predávajúci predáva tieto výrobky alebo poskytuje tieto služby aj samostatne. Podľa jeho názoru však žalobca vytvára len zdanie predávanie mobilných telefónov samostatne, len aby obišiel zákaz viazaného predaja a poskytovania služieb, čo predstavuje svojou podstatou nekalú obchodnú praktiku. Aj keby však boli úvahy o viazanosti nesprávne a záväzky vyplývajúce z právnych úkonov účastníkov zmluvy by boli platné, nemohla by škoda predstavovať rozdiel medzi akciovou a trhovou cenou mobilu. Išlo by vlastne opäť len o paušalizovanú náhradu škody, teda len o modifikovanú zmluvnú pokutu, ktorú už judikatúra zakázala, lebo opäť by nijakým spôsobom nebolo zohľadnené, v akom rozsahu spotrebiteľ svoje záväzky porušil, a škoda by predstavovala stále tú istú sumu. Neprijateľnú a teda absolútne neplatnú zmluvnú podmienku nie je možné modifikovať, k čomu sa už vyjadřila početná judikatúra vrátane Súdneho dvora EÚ. Opäť by preto mohla byť od spotrebiteľa požadovaná rovnaká suma, či by z 24 mesiacov viazanosti nesplnil nič, alebo by splnil napríklad 23 mesiacov. Aj keď sa teda žalobca snaží presadiť, že sumu 74 eur už požaduje ako náhradu škody, v skutočnosti ju naďalej požaduje ako zmluvnú pokutu, len ju modifikuje na výšku rozdielu medzi trhovou a akciovou cenou telefónu. Principiálne vedľajší účastník nepopiera, že ak by bola viazanosť platná, porušenie záväzku viazanosti môže spôsobiť žalobcovi škodu. Malo by však ísť o skutočnú škodu. V praxi považuje skôr len za teoreticky možné, aby táto skutočná škoda zodpovedala presne rozdielu trhovej a akciovej ceny telefónu a aj to by sa malo stať pri jedinečných podmienkach. Samotné uzatvorenie kúpnej zmluvy, podľa ktorej si účastníci platne dohodli akciovou cenu ako kúpnu cenu, nemôže spôsobiť žalobcovi žiadnu škodu, lebo takýto predaj a takto dohodnutá kúpna cena sa neprieči žiadnej norme a takýmto postupom nie je porušená žiadna povinnosť, ako prvý predpoklad náhrady škody. Ak sú v žalobe spojené viaceré skutkovo a právne samostatné nároky, nič by nemalo brániť tomu, aby vedľajší účastník vstúpil do konania len vo vzťahu k nároku, ktorý bol voči spotrebiteľovi uplatnený nedôvodne, v rozpore so spotrebiteľským právom. Nárok za neuhradené služby považuje za dôvodný, jeho aktivita sa preto v tomto konaní týka len uplatňovanej náhrady škody, ako skutkovo a právne samostatného nároku, ktorý mohol byť uplatnený aj samostatnou žalobou. Len preto, že žalobca oba nároky spojil do jednej žaloby, čo je inak určite postup racionálny, neznamená, že vedľajší účastník vstúpil do konania aj vo vzťahu k hovornému, kde spotrebiteľské práva porušované nie sú. V zmysle už ustálenej judikatúry krajských súdov poukázal napr. na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 1Co/27/2012 zo dňa 30.5.2012, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 3Co/17/2012, zo dňa 23.5.2012, uznesenie Krajského súdu Prešov sp. zn. 4Co/18/2012 zo dňa 7.9.2012, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 5Co/37/2012 zo dňa 12.7.2012, uznesenie Krajského súdu Prešov sp. zn. 13Co/72/2012 zo dňa 18.10.2012, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 16Co/33/2012 zo dňa 16.4.2012, uznesenie Krajského súdu Prešov sp. zn. 18Co/34/2012 zo dňa 16.8.2012 a na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 19Co/40/2012 zo dňa 23.8.2012. Z uvedených dôvodov súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

O trovách konania súd medzi žalobcom a žalovanou súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., pretože v konečnom dôsledku nemal vo veci plný úspech nikto z nich.

O trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom v 1. rade súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., pretože v konaní ohľadne zamietnutia žaloby, týkajúcej sa náhrady škody v sume 144 eur, mal plný úspech vedľajší účastník v 1. rade. Do konania vedľajší účastník v 1. rade vstúpil na strane žalovanej, len čo sa týka tejto náhrady škody. Trovy pozostávajú z odmeny za zastupovanie za tieto úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom dňa 18.9.2012 v sume 16,60 eura, vyjadrenie zo dňa 11.3.2013 v sume 16,60 eura, účasť na pojednávaní dňa 5.4.2013 v sume 16,60 eura, k tomu patrí 3 x režijný paušál po 7,81 eura a 20 % DPH v sume 14,65 eura (§ 10 ods. 1, § 14 ods. 1 a § 15 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Náhrada trov konania je spolu v sume 87,88 eura, ktorú súd zaviazal zaplatiť žalobcu vedľajšiemu účastníkovi v 1. rade do rúk jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka (§ 149 ods. 1 O.s.p.).

O trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom v 2. rade ohľadne zamietnutia žaloby v sume 144 eur súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p., pretože zo strany úspešného vedľajšieho účastníka v 2. rade takýto návrh súdu nebol predložený a žalobca ako neúspešný účastník nemá právo na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na tunajší súd.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.